

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 225/2015/6. szám

A Kúria a dr. Mándó Tibor ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) főigazgató által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalalperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 7. napján kelt 9.K.32.757/2014/6. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.32.757/2014/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A vietnami állampolgár felperes Magyarországi tartózkodási engedélye meghosszabbítását kérte. Az elsőfokú hatóság a kérelmet elutasította, a tartózkodási engedélyt visszavonta, mert a felperes anyagi helyzete az engedély meghosszabbításához szükséges mértéket nem érte el, és mert a hatósággal valótlán adatot közölt, amit maga is elismert azzal, hogy 170.000 forint jövedelem igazolása helyett valójában 120.000 forint jövedelemmel rendelkezett. A másodfokú hatóság 2011. március 24-i 106-T-31515/16/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy megélhetése biztosított, valamint, hogy hamis adatot szándékoltan nem közölt a hatósággal.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes megélhetése ugyan biztosítottnak volt tekinthető, azonban nevezett a hatósággal hamis adatot közölt, így jogszerű volt az alperes részéről a tartózkodási

engedély visszavonása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet, egyben a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, és a közigazgatási határozatot hozó szerv új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy munkáltatója mulasztásáért nem lehet őt felelőssé tenni. Jogszabálysértésként a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. §-a (1) bekezdésének b) pontját jelölte meg. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy van-e jelentősége annak, hogy a kérelmező úgy közöl hamis adatot a hatósággal, hogy annak hamis voltáról nincsen tudomása.

Helyes döntést hozott a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, amikor a felperes keresetét elutasította.

A Kúria az ügyben a következő jogszabályt alkalmazta: A Harmtv. 18. § (1) bekezdésének b) pontja egyebek mellett kimondja, hogy a tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette. Helytállóan utalt a jogerős ítéletet hozó bíróság arra, hogy az alperes határozatában helyesen állapította meg azt, hogy a felperessel szemben fennállnak a Harmtv. 18. § (1) bekezdésének b) pontjában rögzített, a tartózkodási engedély visszavonásához szükséges feltételek, mivel a hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében a felperes az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt. Az adatközlés maga ténykérdés, amihez képest semmi jelentősége nincs annak, hogy a felperes állítása szerint annak hamis voltáról nem tudott. Erre vonatkozóan jelen ügyben bizonyításnak sem volt helye, mert a felperes tisztában volt saját jövedelmének mértékével. Ha ugyanis valaki hosszabb ideig 170.000 forint helyett 120.000 forint bért kap, a különbségről nyilvánvalóan tudomása volt.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért költségei viselése felől a Kúriának rendelkezni nem kellett.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény

rendelkezései alapján köteles az általa meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megtérítésére.

Budapest, 2015. május 12.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró